

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2015. augusztus

A Skapuláré jelentése "Máriának vállruhája rajtunk"

Néhány héttel ezelőtt kezünkbe került a plébánia levéltárából egy elsárgult lap, amely szerint az ürömi utcai kápolnánkat, amelyet 1705-ben Schütz Tamás újlaki polgár alapított, "1854-ben hívek költségén teljesen újjáépítettek, s ugyanazon év július 16-án, Kármelhegyi Boldogasszony napján benedikáltak." Ezt a számunkra váratlan hírt megerősítette a Dr. Pálfi Lajos készítette tábla, ami a kápolnában látható és Müller György atya is, aki hosszú évtizedeken keresztül teljesített Újlakon szolgálatot. Ez a "felfedezés" adott lendületet az elhatározásnak, hogy már ebben az évben is megemlékezzünk e kis kápolnában a Kármelhegyi Szűzanyáról. Az ünnep gazdag tartalmából most csak egyetlen gondolatot szeretnénk kiemelni, mégpedig azt, amely az *skapuláré* jelentésére vonatkozik.

A Kármelhegyi Boldogasszony skapuláré énekének van egy olyan az emlékezetünkben és a szívünkben visszavisszatérő sora, amelyet a búcsú alkalmával különös szeretettel éneklünk: "Máriának vállruhája rajtunk, gyermekének ismeri." Mit jelent számunkra az, hogy "Máriának vállruháját" a skapulárét viseljük, hordjuk? A válasz keresésekor talán abból a gyermekkorunkból jól ismert képből indulhatunk ki, amikor egy gyermek felpróbálja, felveszi a szülei ruháját. Amikor egy felnövekedő leány felveszi édesanyjának kötényét, sálját, vagy egy felnövekvő fiú felpróbálja édesapja kabátját, kalapját. Arra gondolhatunk, hogy ezzel a „beöltözéssel” ezek a gyerekek nem csak édesanyjukat vagy édesapjukat érzik közelebb önmagukhoz, hanem azt is mintegy átélik, hogy a ruhával együtt szüleiknek a *tulajdonságait is felöltik magukra*. Olyanok akarnak lenni, mint ők, a követőjükké akarnak válni.

Mária ilyen általunk elsőként követendő tulajdonsága: a **hite**. Ha valaki az angyali üdvözlét olvassa, elgondolkozhat azon, hogy Mária miként tudott igent mondani az angyal szavára, hiszen úgy tűnik, hogy az angyal által közvetített üzenet nagyon is váratlanul érthette. Mégis kimondta: "Íme az Úr szolgáló

leánya, legyen nekem a *Te igéd szerinti*" (Lk 1,38) Mi emberi tapasztalatból tudjuk, hogy a nagy döntéseknél igencsak bizonytalanok vagyunk. Mit kell tennünk, hogy felkészüljünk egy-egy döntésre? Az Újlaki Sárlos Boldogasszony templomban van egy festmény, amely közelebb vihet minket a válaszhoz. Az oltárkép Szent Annát ábrázolja, amint az ószövetségi írásokat olvassa, mellette térdel a fiatal Mária, és a háttérben Mária édesapja Szent Joakim látható. A képpel a művész azt a gondolatot akarja elmondani, hogy Máriát, bár válatlanul érte az angyali üdvözlét, de a lelke mégis felkészült arra, hogy Isten szavát meghallja. *Isten tervein gondolkodott*. Ismerte az Ószövetségi jóvendöléseket, hallott a Messiás eljövételéről, és arról is hallhatott, hogy a Messiást egy fiatal leány, egy szűz méhe fogja befogadni. Hitt ebben, és ez is segítséget adhatott számára, hogy igent mondjon Isten szavára.

Máriának a ruháját viselve az lehet az üzenet a számunkra: ha vállalni, követni, teljesíteni akarjuk Isten tervét az életünkben, nekünk is *hittel olvasni kell az írásokat, és sokat kell elmélkednünk Isten üdvösségtörténetén*. Isten jelenlétében kell átgondolnunk, hogy korunk milyen nehézségekkel küszködik, s azt is, hogy Isten mit akar üzeni korunknak? Nekünk ebben milyen szerepünk lehet? Ha valaki ezeken gyakran elmélkedik, felismerheti, hogy mit vár tőle az Isten, s hinni kezdhet abban, hogy neki is lehet, van feladata. Máriát követve hittel elfogadhatja ezt a küldetést, a küldetést, amely nagyon sokféle lehet, mindenki számára más és más. Fiatalként: megtalálni a hivatást, amire az Úr hív minket, és amivel ki tudjuk bontakoztatni tehetségünket. Felnőttként: családot alapítani, gyermekeket nevelni, megtalálni azt a munkát, amelyre Isten hív bennünket, mások javát tudjuk szolgálni. Idősebbként: másokat erősíteni, másokat imával támogatni, kísérni. Miközben Égi Édesanyánknak vállruháját viseljük, Őt követve erősödjünk meg a hitünkben és egyre jobban ismerjük fel küldetésünket.

Beran Ferenc

Így kezdődött

2014 decemberében egy péntek este a Társadalometikai Kör keretében Ferenc pápa írásáról beszélgettünk, kerestük a misszionálás lehetőségeit a környezetünkben.

Mindig sajnáltam, hogy az Ürömi utca – Szépvölgy út sarkán levő kis kápolna zárva van, és azon kezdtem el gondolkozni, hogy lehetne újra élettel megölteni. Férjemmel gondoltunk egyet, mi lenne, ha az advent hátralevő részében minden reggel a rorate mise után egy óra hosszára kinyitnánk a kápolnát, lehetővé téve, hogy a munkába, iskolába igyekvők egy-egy fohászra betérhessenek. Ferenc atya áldását adta az ötletre, mi pedig jól felöltözve kinyitottuk a kápolnát. Első reggel nem jött senki, pedig a gyertyák mellett a villanyt is meggyújtottuk, az ajtót nyitva hagytuk, és az ablakokba nagy táblákat is tettünk, NYITVA felirattal.

Másnap elhatároztuk, hogy megszólítjuk az arra járókat. Mindenkit. Én a Szépvölgyi utat figyeltem, Zsolt az Ürömi utcát választotta. Volt, aki örült a hírnek, és mondta, hogy egyik reggel korábban fog indulni, most siet. Volt, aki megköszönte, de nem kommentálta, és volt, aki bejött a kápolnába. Barátságtalan elutasítást egyet sem kaptunk. Az első „látogatónak” úgy örültünk, mint egy nagy ajándéknak.

A jég igazán a harmadik reggel tört meg. Öten jöttek be egy óra alatt, és érdeklődve olvasták el a kápolna történetét ismertető táblát. Egy hölgy többször is eljött Karácsonyig, személyesen is ismerte Talaba bácsit, akinek az áldozatos munkáját az ismertetés név szerint is megemlíti. Aztán anyukák jöttek gyerekeikkel, útban az iskolába. Valami tényleg elkezdődött.

Eltelt a tavasz, gondjaink miatt a nagybőjtben nem tudtuk folytatni a megkezdett munkát, de közelgett a kápolna búcsújának az ideje. Ferenc atya is támogatta a gondolatot, hogy ünnepeljük meg külön a kis kápolna búcsúját. Igen ám, de ahogy szegény kinézett... Kitararítottuk, rendbe tettük, és kicsit szorongva vártuk a nagy napot.

Július 19.-én délután alig múlt fél négy, amikor az első hívó megérkezett. És a hőséggel mit sem törődve jöttek az újlakiak egymás után, és négy óra előtt már pótszékeket kellett betenni a padok közé. Nem kellett orgona, szállt az ének az ünnepi misén, hirdetve, hogy véget ért egy csipkerózsika álom.

Hála érte a Jóistennek és a Kármelhegyi Szűz Máriának!

Balthazár Kati

Jairus lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása (1. rész) (Mt 5.21-43)

... nagy tömeg gyülekezett ... köré, ... ő a tó partján volt. Ekkor odajött hozzá egy zsinagóga-elöljáró, akit Jairusnak hívtak. Amikor meglátta őt, a lábaihoz borult, és így esedezett hozzá: »A kislányom halálán van, jöjj, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!« El is ment vele. Nagy tömeg követte és szorongatta.

Ne nagyon legyenek illúzióink azzal kapcsolatban, hogy miért szalad össze a tömeg, ha Jézus valahol megjelenik. A történet minden valószínűség szerint Kafarnaumban játszódik, ott pedig Jézus számos csodat tett: gyógyított, démonokat űzött ki, látványos volt a működése. Nem a tanításra éhes, hanem a csodaváró tömeg fogadja, veszi körül a parton a Mestert. Az izgalom fokozódik, hiszen egy közismert ember kéri tőle leánya meggyógyítását. Lám itt az esemény, gyerünk, nézzük, lássuk, mit tud ez a vándortanító!

A kafarnaumi zsinagóga romjai

Jairus nyilván mindent megtett kislánya gyógyulásának érdekében, de kudarcot szenvedtek kísérletei. Az orvosi költségek nyilván nem akadályozták a gyógyítást, előkelő és minden bizonnyal gazdag ember volt. A zsinagóga vezetésébe nem választottak be akármilyen ágrólszakadt jöttmentet. Meghallja, hogy jön a csodás gyógyító, rohan, megalázza magát előtte és esedezik a segítségéért. Sietni kell, a kislány a halálán van. Jézus meghallgatja és megy vele a kislány betegágyához. Ez nem a kafarnaumi százados hite, aki tudja, hogy Jézusnak hatalmában áll személyes jelenléte, érintés és hasonló nélkül is gyógyítani, de abban biztos Jairus, hogy haldokló lányát meg tudja gyógyítani Jézus. A dráma csak ez után kezdődik.

Vajon az én hitem mire elég?

Balthazár Zsolt

Az ima annak a szeretetnek a kifejezése, amelyet Isten és mások iránt érzünk

Ferenc pápa július 11-én, szombaton este vesperást tartott az asuncióni székesegyházban. Elmélkedésében az imádságra buzdította a jelenlévő papokat és szerzeteseket. A Vatikáni Rádió tudósítása.

Ferenc pápa a 15. évközi vasárnap vesperását Peruban, az asuncióni székesegyházban papokkal, szerzetesekkel, seminaristákkal és a katolikus mozgalmak képviselőivel végezte. Rövid homíliájában az óraliturgia zsolttáraihoz és olvasmányához fűzte elmélkedését.

Az igazi imádság emlékeztet arra, amit megélünk, vagy meg kellene élnünk a mindennapok során. Az imádság lendületet ad, hogy a gyakorlatba átvigyük, amit a zsolttárban (112/113, 7) recitálunk: Isten kezében vagyunk, aki „felemeli a pizsokból a szegényt”. Azok vagyunk, akik küzdünk, megvédjük minden emberi élet értékét a születéstől a végső elgyengülésig. Azon kell dolgoznunk, hogy a meddőség szomorúsága átalakuljon termékeny mezővé. Az ima annak a szeretetnek a kifejezése, amelyet Isten és mások, a teremtett világ iránt érzünk. A

misszionárius tanítvány leginkább a szeretet parancsának teljesítésével hasonlít Jézushoz.

Mindannyiunknak vannak korlátai, és senki sem tudja tökéletesen utánozni/követni Jézust, de minden hivatásban visszatükrözhetjük Jézus életének és művének néhány sugarát. A pápa utalt a Filippiekhez írt levél 2. fejezetéből (2, 6) felolvasott Krisztushimnuszra: az Úr nem ragaszkodott kiváltságához, az Istennel való egyenlőségéhez, amikor a szolga alakját vette fel. Ez minden keresztény hivatás jellemzője: az elhívott ne hivalkodjék, ne bánjon másokkal úgy, mintha fölöttük piedesztálon állna. A meghívott példaképe Jézus Krisztus. A Zsidóknak írt levél pedig (5, 7; 13, 20-21) azt írja Krisztus primátusáról, hogy „mint a juhok nagy pásztora”, tökéletességét úgy érte el, hogy „testi mivoltának napjaiban imáit és könyörgéseit nagy kiáltással és könnyhullatással bemutatta annak, aki megszabadította őt a haláltól”; szenvedéssel és engedelmisséggel lett tökéletes. „Ez részét alkotja a mi meghívásunknak is” – hangsúlyozta Ferenc pápa a szombat esti vesperáson.

(Magyar Kurír 2015. július 12.)

Ars Sacra fesztivál

Idén kilencedik alkalommal kerül megrendezésre az Ars Sacra fesztivál, melynek keretén belül szeptember 19-én tartják a Nyitott Templomok Éjszakáját, amelyhez templomunk is csatlakozott. Az idei év mottójához: „Szentek legyetek” igazodva, délutántól kezdve különböző programokkal várunk minden korosztályt. Terveink közt szerepel templomunk vezetett bemutatása, családi akadálypálya, társadalometikai kerekasztal beszélgetés, szentmise és

gyógytatás, este 8-kor a többi templomhoz hasonlóan közös gyertyagyújtás és imádkozás a felekezetek közötti egység érdekében. A programokat agapé és jazzkoncert zárja. A pontos részletek a következő havi újságban, illetve a kihelyezett plakátokon lesz megtalálhatók.

Minden hívünket sok szeretettel várjuk – ismerőseikkel, barátaikkal együtt!

Hecsei Nikoletta

ARS SACRA Fesztivál
2015. szeptember 19-27.

Nyitott Templomok Napja
2015. szeptember 19.

Családi események júliusban:

A keresztség szentségében részesültek:

Július 12: Katics Ákos

Július 19: Vargha Zsolt Balázs

Július 26: Tálás Ádám András és Ambrus Máté

A házasság szentségében részesültek:

Július 4: Béky Bence és Szénási Anett

Július 24: Beke Dániel és Hőgyész Anna Irma

Halottaink:

Vigh Károly (86), Ganter Antal (74), Dr. Cserjés Gézáne (96), Német László János (84), Mrázik Lászlóné (81), Solymosi Gabriella (74), Korondi György (80), Horváth József (85)

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

(jelenleg nyári szünet van)

Schola próbák: felnőtteknek szerdánként 19⁰⁰ órától 20³⁰-ig, gyermekeknek szüleikkel szombatonként 10⁰⁰-tól 11⁰⁰ óráig az oldalkápolnában.

(jelenleg nyári szünet van)

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.